

Intussen zijn we ruim 5 jaar verder en het gaat goed met ons. Elvira en Myrthe doen het heel erg goed op school.

Elvira zit al in groep 5 en leert al zoveel dingen. Vorige week kreeg ze rekensommen mee naar huis om te oefenen. Ik moest eerst de juf vragen hoe die sommen gaan want ik snap dat allemaal niet. Haha, straks kan ze nog beter rekenen dan ik. Ze heeft haar A en B- diploma. Ze houdt heel erg van knutselen en tekenen. Vooral dat tekenen is een talent van haar. Ze hoeft iets maar 1x te zien en ze tekent het na. Tot in detail.

Myrthe zit alweer in groep 2. Ze leert heel veel dingen van Elvira. In het weekend zitten ze soms samen schooltje te doen. Dan leert Elvira haar de letters van het alfabet of rekensommetjes. Onlangs heeft ze, in slechts 42 lessen, haar A- diploma gehaald. Haar B- diploma gaat ze via school doen.

Ze hebben allebei hun eerste rapport binnen en ze doen het allebei heel erg goed. Ik ben zo ontzettend trots op ze.

En ik? Sinds de diagnose vallen sommige puzzelstukjes op hun plek. Het krijgt een plekje om het zo maar te zeggen. Waar ik op dit moment wel tegenaan loop is dat er mensen zijn, die er bijvoorbeeld geen rekening mee houden dat sommige dingen wat langer duren bij mij. Ik merk het vooral op mijn werk. Als ik de situatie niet aan kan dan ren ik het liefst zo hard mogelijk weg of wil ik heel hard gaan huilen. En dat is iets wat mijn werkgever niet accepteert.

Ook bij de huisarts lijken mijn klachten niet serieus genomen te worden. Daar word je toch helemaal gek van? Het is maar goed dat Maarten bezig is met onderzoek naar Triple-X. Hopelijk valt bij mijn huisarts dan ook het kwartje.

Ik zou zo graag dat ik de uitslag van het onderzoek bij dat soort mensen onder de neus willen schuiven. Zodat ze met eigen ogen kunnen zien dat het niet aan mij ligt.